

Sygn. akt: XU-855/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 23 września 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **S. M.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 07 października 2013r. znak: (...)

w sprawie **S. M.**

przeciwko Z. U. S. Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

1. zmienia zaskarżoną decyzję Z. U. S. Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy S. M. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 13 sierpnia 2013r. do 24 września 2013r. i nadal.
2. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego.

Sygn. akt X U 855/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczony S. M. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego Z. U. S. Oddział we W. I Inspektorat we W. z dnia 07 października 2013 r. znak (...) odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy.

W uzasadnieniu odwołania, ubezpieczony podniósł, iż do wypadku doszło w dniu 13 sierpnia 2013 r. kiedy przystąpił do czynności naprawy samochodu polegających na wymianie podłogi i poszycia zewnętrznego przez demontaż elementów części samochodu. Ubezpieczony wskazał, że na skutek powstałych oparów, pyłów ze szlifowania lakieru i pozostałości po zgrzewach zakreśliło mu się w głowie, stracił równowagę i wpadł do kanału służącego do napraw podwozia samochodów. Skutkiem upadku do kanału było złamanie lewego obojczyka, stłuczenie czaszki po stronie lewej i ogólne potłuczenie żeber i pleców. Upadek był przyczyną niezdolnością do pracy od dnia 13 sierpnia 2013 r. do 23 października 2013 r. W ocenie ubezpieczonego zaistniały wypadek miał miejsce w czasie pracy, został spowodowany czynnikami zewnętrznymi w postaci oparów, pyłów z lakierów i ze szlifierki, a zatem spełnia definicję wypadku przy pracy.

W odpowiedzi na odwołanie **organ rentowy – Z. U. S. Oddział we W.** wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że wnioskodawca przedłożył zwolnienie lekarskie z okresu od dnia 13 sierpnia 2013 r. do dnia 12 września 2013 r. z którego to tytułu otrzymał zasiłek chorobowy z ubezpieczenia chorobowego. W ocenie organu rentowego przedmiotowe zdarzenie do którego doszło w dniu 13 sierpnia 2013 r. nie było wypadkiem przy pracy gdyż nie doszło do niego wskutek przyczyny zewnętrznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony S. M. jest zatrudniony w M. M. M. w Ż. na stanowisku blacharza samochodowego.

Ubezpieczony od 10 lat leczy się farmakologicznie na nadciśnienie tętnicze.

Ubezpieczony w dniu 13 sierpnia 2013 r. rozpoczął pracę o godzinie 11.00.

S. M. wykonywała pracę przy stanowisku blacharskim wewnątrz warsztatu samochodowego zajmując się wymianą poszycia zewnętrznego pojazdu samochodu osobowego.

Ubezpieczony oczyszczał podłogę bagażnika pojazdu z masy plastycznej i lakieru w celu dostania się do zgrzewów elementów i ich odwiercenia. Czynności te wykonywał przy użyciu szlifierki i wiertarki. W trakcie wykonywanych czynności ubezpieczony wchodził i wychodził ze stanowiska rewizyjnego (tak zwanego kanału), wykonywał czynności przechodząc na zmianę z pozycji klęczącej do stojącej. W celu dotarcia do mniej dostępnych miejsc ubezpieczony pochylał się blisko elementów samochodu. Wewnątrz stanowiska pracy ubezpieczonego panowała wysoka temperatura było gorąco. Podczas czynności na skutek kontaktu narzędzi z czyszczoną powierzchnią wydobywała się duża ilość pyłu i odprysków. Na skutek oparów i wysokiej temperatury S. M. zakręciło się w głowie w następstwie czego wpadł do miejsca rewizyjnego. Po upadku ubezpieczony wyszedł ze stanowiska rewizyjnego i wezwał na pomoc pracodawcę, który zadzwonił po pogotowie ratunkowe. Ubezpieczony został przewieziony na oddział Pogotowia Ratunkowego we W..

Skutkiem upadku było złamanie trzonu obojczyka lewego i rana tłuczona okolicy ciemieniowej lewej.

Dowody: zeznania świadka M. M., przesłuchanie w charakterze strony

wnioskodawcy S. M. k. 20 (płyta CD), karta leczenia

szpitalnego w aktach ZUS (teczka), zaświadczenie lekarskie k. 22.

Nadciśnienie tętnicze występujące u ubezpieczonego i otyłość prosta potęgowały w co najmniej 50%, podczas przechodzenia z pozycji kucznej do stojącej, gorszą adaptację układu krążenia skutkującą zawrotami głowy.

Dowód: częściowo opinia biegłych sądowych z zakresu chorób wewnętrznych i

neurologii z dn. 24.03.2014 r. k. 26

W dniu 17 sierpnia 2013 r. sporządzono protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, który uznał zaistniałe zdarzenie za wypadek przy pracy. W punkcie 5 protokołu odnotowano, iż bezpośrednią przyczyną wypadku było zaskoczenie nagłym zdarzeniem. Nie odnotowano naruszenia przepisów i zasad bhp przez pracodawcę.

Dowód: protokół powypadkowy nr (...) w aktach ZUS (teczka)

Decyzją z dnia 07 października 2013 r., znak (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy z dnia 13 sierpnia 2013 r.

Dowód: decyzja organu rentowego z 07.10.2013 r. w aktach ZUS (teczka).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwolanie jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: (1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; (2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; (3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Należy podkreślić, że w przypadku przesłanki przyczyny zewnętrznej mogą wchodzić tzw. przyczyny złożone, gdy czynnik zewnętrzny pokrywa się z czynnikami już istniejącymi w organizmie pracownika.

Ustalenie okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy jakiemu uległ ubezpieczony będąc pracownikiem, a także stwierdzenie choroby zawodowej u pracownika następuje w trybie określonym przepisami Kodeksu Pracy (art. 5 ust.2). Dla ubezpieczonego, które niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy przysługuje zasiłek chorobowy w wysokości 100% podstawy wymiaru zasiłku (art. 6 ust.1).

Organ rentowy na podstawie art. 22 w/w ustawy, odmówił przyznania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego, albowiem w jego ocenie, zdarzenie z dnia 13 sierpnia 2013 r. nie spełnia przesłanek uznania za wypadek przy pracy.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów oraz zeznania świadka M. M., przesłuchanie w charakterze strony wnioskodawcy S. M., które były spójne, logiczne i rzeczowe oraz uzupełniały rzeczowy materiał dowodowy. Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd dał wiarę przedstawionym w sprawie dowodom z dokumentacji przedłożonej przez organ rentowy i zaświadczenia lekarskiego, jako że żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności i wiarygodności.

Postępowanie dowodowe w szczególności dowód z zeznań świadka M. M. i zeznań wnioskodawcy wskazały, że w miejscu wykonywania obowiązków – w warsztacie samochodowym, a dokładnie w miejscu rewizyjnym panowała wysoka temperatura nadto z uwagi na wykonywanie czynności z użyciem szlifierki i wiertarki występowały duże ilości pyłu z substancji chemicznych i elementów naprawianego pojazdu. Ubezpieczony w okresie spornym leczył się farmakologicznie na nadciśnienie tętnicze.

Wpływ stanu zdrowia na zdarzenie wymagał wiadomości specjalnych w postaci opinii biegłych sądowych z których wynika, że zawroty głowy które wystąpiły u ubezpieczonego spowodowane były spowodowane zmianami pozycji z kucznej na stojącą. Biegli sądowi wskazali, że w połowie zawroty głowy zostały spotęgowane przez nadciśnienie i otyłość prostą występującą u ubezpieczonego. Sąd w ramach oceny dowodów wziął pod uwagę opinię biegłych sądowych w części wskazującą na współprzyczynę zdarzenia w postaci nadciśnienia i otyłości. Biegli sądowi w opinii uzupełniającej podtrzymywali wpływ otyłości i nadciśnienia na przedmiotowe zdarzenie, a jednocześnie nie wskazali w sposób pełny i przejrzysty wpływu na zdarzeniu warunków pracy, co skutkowało uwzględnieniem przez Sąd opinię wyłącznie w części.

Zważywszy na powyższe Sąd doszedł do przekonania, że zdarzenie jakie miało miejsce w dniu 13 sierpnia 2013 r. w wyniku którego S. M. upadł doznając złamania trzonu obojczyka lewego i rany tłucznej okolicy ciemieniowej lewej miało charakter nagły, było spowodowane współprzyczyną zewnętrzną w postaci wysokiej temperatury, pyłu, kurzu, a nadto nastąpiło w związku z pracą.

Biorąc pod uwagę, dokonane wyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje organu rentowego i w oparciu o treść art. 6 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy przyznał prawo zasiłku chorobowego za okres spowodowany niezdolnością do pracy na skutek wypadku przy pracy to jest od dnia 13 sierpnia 2013 r. do 24 września 2013 r. i nadal o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku mając na względzie zasadę unormowaną w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W niniejszej sprawie, kosztami poniesionymi przez ubezpieczonego, były koszty wynagrodzenia pełnomocnika go reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), które zostały podwyższone do dwukrotności stawki (60 zł x 2) z uwagi na zawiły charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika i wynosiły 120,00 zł.